

DIAGNOSI DE MODEL DE CIUTAT (URBANISME, EDIFICACIÓ I ESPAI PÚBLIC)

PLA CLIMA

Barcelona, juliol de 2017

Crèdits:

Direcció i supervisió: Ares Gabàs i Irma Ventayol (Ajuntament de Barcelona)

Redacció: La Vola

Col·laboració: Benjamí Gauchía, Andoni González, Patrícia Lacera (Ajuntament de Barcelona)

Agraïments:

Jaume Barnada, Ariadna Miquel i Sara Udina (Ajuntament de Barcelona)

1	DIAGNOSI DE MODEL DE CIUTAT	5
1.1	MARC COMPETENCIAL GLOBAL.....	5
1.2	EL DESENVOLUPAMENT URBÀ DE LA CIUTAT DE BARCELONA.....	11
1.3	BARCELONA NO PARTEIX DE 0. MESURES IMPLANTADES.....	13
1.3.1	URBANISME I PLANEJAMENT	13
1.3.2	ESPAI PÚBLIC.....	14
1.3.3	DRETS SOCIALS I EDIFICACIÓ	16
1.3.4	PROJECTES ESTRATÈGICS	17
1.3.5	GESTIÓ MUNICIPAL I AMBIENTALITZACIÓ D'OBRES.....	19
1.4	ACTUACIONS SUPRAMUNICIPALS EN MATÈRIA D'ADAPTACIÓ AL CANVI CLIMÀTIC	19
1.5	SESSIONS PARTICIPATIVES	20
1.6	CONCLUSIONS.....	21
1.7	CONSIDERACIONS FINALS	21
1.8	ANNEX I. RESULTATS DE LES SESSIONS PARTICIPATIVES (MAIG 2016*).....	23

1 DIAGNOSI DE MODEL DE CIUTAT

La forma en com ordenem i dissenyem la ciutat, tant pel que fa a l'espai públic com a al parc edificatori esdevé un element clau en com la ciutat pot donar resposta als efectes que se'n deriven del canvi climàtic, i per tant es configura com un àmbit rellevant en la incorporació de mesures per a l'adaptació de la ciutat. S'ha de tenir en compte a més, que el seu caràcter transversal deriva en la possibilitat de poder aplicar mesures estructurals amb una fort impacte en el medi urbà.

El present capítol vol esdevenir un recull de les iniciatives i estratègies que s'estan duent a terme a la ciutat en matèria de planejament, espai públic i d'edificació. En primer lloc s'inclou una breu descripció de les competències en matèria d'urbanisme i edificació i es fa una caracterització dels principals indicadors a la ciutat. Posteriorment, es detalla el resultat de la recollida d'informació a partir de Plans, informes tècnics, iniciatives municipals i la documentació de les sessions participatives amb representants de diferents àrees del consistori. Finalment, s'apunten les conclusions generals en relació a aquest àmbit, i que hauran de servir de base per a definir les actuacions a incloure en el present Pla.

1.1 MARC COMPETENCIAL GLOBAL

La planificació urbanística del territori es porta a terme mitjançant el planejament urbanístic, que a Barcelona és constituït pel Pla General Metropolità (PGM), de 1976, i per modificacions successives puntuals del mateix en aquells àmbits on el transcurs del temps ha requerit una nova i actual planificació. En sòl urbà, el planejament urbanístic general es desenvolupa per mitjà dels plans derivats, és a dir, els Plans de Millora Urbana i pels Plans Especials Urbanístics. el PGM esdevé una eina a nivell metropolità, i és rellevant tenir en compte que actualment s'està duent a terme la revisió a partir de la redacció del Pla Director Urbanístic Metropolità, element clau en tant que suposarà un canvi general en la manera en com es regula l'activitat urbanística a Barcelona i que es concreta a la ciutat amb la posterior redacció d'un Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM).

La Gestió urbanística és el conjunt de procediments establerts en la legislació urbanística per a la transformació de l'ús del sòl, i especialment per a la urbanització d'aquest, d'acord amb el planejament urbanístic. S'efectua, a grans trets, mitjançant els sistemes d'actuació de reparcel·lació o d'expropiació. Els sistemes d'actuació són determinats, en principi, pel planejament urbanístic.

A Catalunya les competències en matèria d'urbanisme es reparteixen de forma jeràrquica en diferents nivells organitzatius, des de l'Administració de la Generalitat fins a la municipal. A continuació es recullen les principals funcions dels ens amb competències urbanístiques més directes per a l'àmbit de la ciutat de Barcelona:

Generalitat de Catalunya: esdevé l'organisme regulador de l'activitat urbanística a partir de la redacció de la legislació urbanística corresponent, actualment el Text Refós de la Llei d'Urbanisme (Decret 1/2010 modificat per la Llei 3/2012). Així mateix és el responsable de la redacció i desenvolupament de la planificació territorial, que es concreta en l'ordenació física del territori per als àmbits territorials d'escala supramunicipal i és el marc per a l'aplicació de la legislació urbanística. Els instruments principals d'aquesta ordenació són els plans territorials, definits en la Llei 23/1983 , de política territorial. La figura de planificació de rang superior és el Pla territorial general de Catalunya, marc de referència per a la resta de plans territorials (parcials, sectorials i directors territorials). En el cas de Barcelona, el Pla de referència és el Pla Territorial Metropolità, aprovat l'abril de 2010. En aquests documents bàsicament s'incorpora la regulació dels espais oberts territorials, del sistema d'assentaments i de l'ordenació de les infraestructures de mobilitat i transport.

Subcomissió d'urbanisme de Barcelona: les seves funcions són l'aprovació definitiva del planejament general del municipi de Barcelona i de la seva revisió o la modificació i l'aprovació definitiva dels plans que comporti la modificació de zones verdes o d'espais lliures. Està presidida pel Conseller de Territori i Sostenibilitat i vicepresidada per una de les vocalies a designació de l'alcaldia de Barcelona. A banda està composta per cinc representats designats per la Generalitat de Catalunya i cinc per l'Ajuntament de Barcelona. Cal tenir en compte que aquesta Subcomissió quedarà extingida amb la constitució de l'Àrea Metropolitana de Barcelona i la seva Comissió d'Urbanisme quan s'aprovi el Pla Director Urbanístic Metropolità (L Catalunya 31/2010 art.37, disp.adic.9a y disp.trans.1a)

Àrea Metropolitana de Barcelona: l'AMB té competències en ordenació urbanística integrada del territori metropolità mitjançant la iniciativa de formulació i les aprovacions inicial i provisional del Pla director urbanístic metropolità (PDUM) i el Pla d'ordenació urbanística metropolità (POUM) així com les seves modificacions posteriors. A més d'actuacions i gestions relacionades amb la cartografia o els estudis territorials, des d'aquesta àrea es coopera i s'assisteix tècnicament, jurídicament i econòmicament els municipis en matèria de planificació, programes d'actuació, projectes i obres i disciplina urbanística.

Ajuntament de Barcelona: El règim especial de Barcelona es recull a la carta Municipal de Barcelona aprovada per Llei catalana 22/1998, de 30 de desembre (modificada per Lleis 11/2006, de 19 de juliol, 7/2010, de 21 d'abril i 18/2014, de 23 de desembre) i per la Llei estatal 1/2006, de 13 de març, per la qual es regula el règim especial del municipi de Barcelona.

Segons el decret d'Alcaldia Gasetta Municipal NÚM. 18 17-6-2015, aquestes són, a grans trets: planificació i ordenació territorial i urbanística d'acord amb la legislació vigent, gestió urbanística i del sòl per al desenvolupament del planejament aprovat, paisatge urbà, tramitació de comunicats i llicències, i actuació inspectora, en coordinació amb els Districtes de la ciutat.

Per tal de desenvolupar les seves competències, l'Ajuntament de Barcelona compta amb diferents organismes i societats que desenvolupen diferents tasques vinculades al desenvolupament del model de ciutat. Entre aquestes destaquen:

Àrea d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat: L'àrea d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat: assumeix la prestació dels serveis municipals vinculats amb l'espai públic i els serveis urbans que faciliten la vida dels ciutadans que viuen i treballen a la ciutat. L'Ecologia esdevé l'eix transversal que impregna totes les polítiques d'evolució i transformació: l'urbanisme de proximitat, la mobilitat sostenible i la gestió i manteniment dels serveis urbans vinculats amb la matèria (aigua, verd, residus, energia) i la via pública. Des de l'àrea es treballa perquè:

- El medi ambient i l'espai públic de la ciutat conformin un conjunt de sistemes en constant procés de transformació i millora per adaptar-se a les necessitats de la població.
- La qualitat de vida també significa una ciutat més verda, on tothom pugui gaudir del contacte amb els elements naturals a prop de casa.
- Cal assolir una ciutat amb un urbanisme per als barris on la ciutat construïda esdevingui una gran àrea metropolitana amb cohesió territorial i sostenibilitat ambiental.
- La mobilitat sigui sostenible i ens doni una nova qualitat de vida on els carrers tornin a les persones.
- Una ciutat sostenible és la que pot perdurar en el temps i té futur, perquè s'assegura els recursos i les condicions necessàries per mantenir i millorar la qualitat de vida.
- Cal generar un nou comprimís ciutadà on l'Ajuntament de Barcelona fomenti actuacions i espais per a la implicació social en la transformació i evolució de la ciutat.

L'àrea d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat agrupa, per tant, tres de les antigues àrees municipals en un únic àmbit de treball transversal i estratègic on cada espai manté les seves competències en col·laboració amb els altres departaments. Així doncs, s'estructura a través de tres gerències adjuntes que són: la de Medi ambient i Serveis Urbans, la de Mobilitat i Infraestructures i la d'Urbanisme.

Institut Municipal del Paisatge Urbà i la Qualitat de Vida (IMPUQV): és un organisme autònom local constituït per acord unànim del Consell Plenari de l'Ajuntament de Barcelona (juny 1997) que assumeix les competències municipals en matèria d'ordenació i racionalització de l'espai públic i el paisatge urbà. Li corresponen les funcions següents:

- Protegir, mantenir i millorar els valors paisatgístics que conformen la imatge de la ciutat de Barcelona i vetllar per l'ús ordenat i racional del paisatge urbà, com a instrument decisió per a la conservació del entorn.
- Promoure la participació de la societat civil i del sector privat, tant en la responsabilitat del manteniment, com en la directa recuperació del paisatge i la promoció dels seus valors.

- Coordinar les actuacions de totes les instàncies que intervenen en la preservació i millora del paisatge urbà i la qualitat de vida, i proposar les normatives orientades a la protecció i millora del paisatge urbà i a la regulació dels seus usos.
- Dur a terme la gestió general de l'Ordenança Municipal del Paisatge Urbà de la ciutat de Barcelona, gestionar l'ús publicitari de la via pública i el que vaig lligat a les concessions municipals en la matèria.
- Promoure Barcelona i el seu model de transformació urbana com a referent per al conjunt de ciutats del món.
- Exercir les funcions de Secretariat de la Comissió Mixta del Paisatge Urbà.
- Qualsevol altres relacionades amb les anteriors i amb les seves funcions que l'Ajuntament li pogués assignar.

Institut Municipal d'Hisenda de Barcelona (IMHB): L'Institut Municipal d'Hisenda, fou creat per acord del Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona, de data 27 d'abril de 1990, amb la denominació d'Institut Municipal de Recaptació de Barcelona. En data 14 d'octubre de 2005 el Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament va aprovar el canvi de denominació i modificació dels seus estatuts. Publicat al BOP de 15 de novembre de 2005; correcció d'errades publicades al BOP de 13 de desembre de 2005. Té com a finalitat la gestió, recaptació, i inspecció dels tributs, preus públics, multes i altres ingressos de dret públic de l'Ajuntament, els seus organismes autònoms, i d'altres entitats públiques, quan se'ls hi encomanin. A nivell urbanístic gestiona de forma total o parcial els següents tributs: Impost sobre béns immobles (IBI), Impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana (plusvàlua), Impost sobre construccions, instal·lacions i obres (ICIO), Sancions relatives a les infraccions de trànsit, de civisme i d'ordenances municipals,

Institut Municipal d'Urbanisme / BAGURSA: L'Institut Municipal d'Urbanisme (IMU) i Barcelona Gestió Urbanística (Bagursa) tenen un model organitzatiu que els hi permet funcionar de forma conjunta i complementària en l'activitat urbanística que desenvolupen.

L'Insitut Municipal d'Urbanisme (IMU) es va constituir el 27 d'abril de 1990 i la seva activitat principal, vinculada a Bagursa és la d'exercir com a referent d'autoritat en tots aquells actes derivats dels processos de transformació i regeneració de barris.

Barcelona Gestió Urbanística SA (BAGURSA): constituïda pel Consell Plenari de l'Ajuntament de Barcelona (juliol 2000), i amb 100% del seu capital de caràcter municipal, té per objectius la promoció, la gestió i l'execució d'activitats urbanístiques, la realització d'obres d'urbanització i la dotació de serveis derivats d'aquestes activitats. Concretament les seves funcions són:

1. En matèria Urbanística, desenvolupant els encàrrecs fets per Ecologia Urbana
  - Obtenció de sòl amb actuacions tant d'iniciativa pública com d'iniciativa públic - privada.
  - Dotació de serveis i urbanització dels solars alliberats i posats a disposició per a la promoció de nou habitatge.

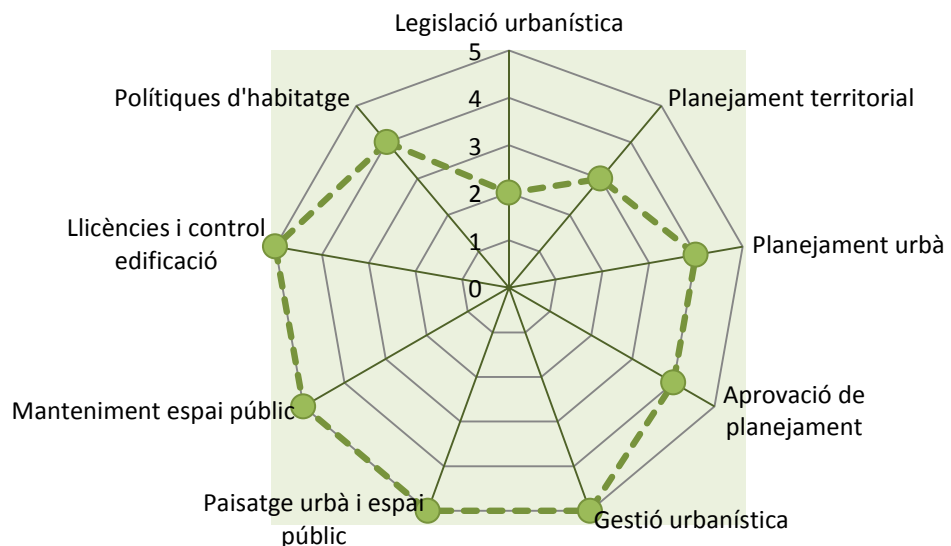

- Desenvolupament de nous barris i/o remodelació d'existents.
- 2. En projectes de Coordinació territorial
  - Coordinació de Projectes transversals en el territori, assignats des d'Ecologia Urbana, coordinant els agents econòmics i socials i les diferents àrees funcionals
  - Coordinació de Fons Europeus de l'Àrea d'Ecologia Urbana.
- 3. En serveis d'Habitatge
  - Gestió de la Xarxa d'oficines d'habitatge per encàrrec del Consorci de l'Habitatge de Barcelona.

Barcelona d'Infraestructures Municipals SA (BIMSA): neix l'any 2004, de la transformació d'Infraestructures del Llevant, SA, amb l'objectiu d'executar les actuacions urbanístiques d'infraestructura i de dotació i concessió de serveis, incloent l'edificació, que li siguin encarregades directament o indirectament per les administracions públiques. BIMSA està vinculada a l'Àrea d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat de l'Ajuntament de Barcelona, com a instrument de gestió de les inversions d'infraestructures, urbanitzacions, equipaments i edificacions singulars, per contribuir al procés de transformació de la ciutat

En el següent esquema es resumeix la capacitat de l'Ajuntament en quan a competències en els diferents àmbits que constitueixen el desenvolupament del model urbà de la ciutat:

Marc Competencial

- Nivell 1 Cap mena d'influència
- Nivell 2 Informat
- Nivell 3 Capacitat d'influència
- Nivell 4 Participació en la presa de decisió
- Nivell 5 Competència total

En matèria d'**espai públic**, l'Ajuntament de Barcelona té competències plenes en el seu disseny i transformació, així com en la regulació de les activitats que s'hi poden desenvolupar. Així, cal tenir en compte la participació de l'àrea d'urbanisme en el seu disseny i ordenació, l'àrea de mobilitat i de l'àrea de medi ambient. L'Ajuntament coordina totes les tasques de manteniment de l'espai públic diferenciant les següents tasques:

- Gestió del verd i la biodiversitat: parcs i jardins, arbrat, flora i fauna, zones de joc infantil, horts urbans..
- Gestió de neteja
- Gestió integral de l'aigua
- Gestió energètica
- Control de qualitat ambiental
- Gestió de l'enllumenat públic
- Servei de control acústic

Finalment, pel que fa a l'**edificació**, les normes bàsiques deriven de la legislació regional i les Ordenances metropolitanas i municipals d'edificació, mentre que el seguiment i aplicació de les mateixes recau en els serveis tècnics de l'Ajuntament de Barcelona. Cal tenir en compte també en aquest àmbit la tasca realitzada pel Patronat Municipal de l'Habitatge i el Consorci de l'Habitatge de Barcelona.

El **Patronat Municipal de l'Habitatge** té com a finalitat promoure habitatges per atendre les persones que no poden accedir a un habitatge digne en condicions de mercat. De forma específica, realitza les següents funcions:

- Promoció i, si escau, construcció d'habitatges, amb protecció estatal o autonòmica o sense, per atendre les necessitats derivades de l'execució de plans urbanístics, de la renovació urbana i dels grups de població econòmicament menys afavorits.
- Remodelació de barris i rehabilitació d'infrahabitatges, tot fent-ne la tramitació prevista reglamentàriament.
- Adjudicació dels habitatges promoguts o construïts, d'acord amb la normativa pròpia o que aprovi l'Ajuntament de conformitat amb les determinacions legals de l'aplicació.
- Foment, promoció i cooperació amb les mutualitats, cooperatives, associacions i altres institucions que consideri convenients, per a la difusió de l'habitatge popular i col·laboració en la rehabilitació d'infrahabitatges.
- L'alienació dels locals, garatges i altres entitats que incorpori al seu patrimoni amb motiu del compliment de les finalitats establertes en els apartats 1 i 2.
- Realització de les funcions d'àmbit municipal que se li encarreguin, relatives a l'habitatge, a la població i a la política de sòl.
- Investigació, informació, assessorament i col·laboració en estudis i activitats tècniques relacionades amb l'habitatge i l'urbanisme.
- Qualsevol altres relacionades amb les anteriors i amb les seves funcions que l'Ajuntament li pogués assignar.

El **Consorci de l'Habitatge** de Barcelona és un ens públic de caràcter associatiu entre la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, creat a l'empara de l'article 61.7 de la Llei 22/1998, de 30 de desembre, de la Carta municipal de Barcelona.

La seva finalitat és el desenvolupament en l'àmbit municipal de Barcelona. El Consorci té personalitat jurídica pròpia i independent de la dels seus membres, a més de plena capacitat d'actuació per tal d'aconseguir els seus objectius. Concretament desenvolupa les funcions, activitats i serveis en matèria d'habitatge assequible que li atorga en exclusiva l'article 85 de la Carta municipal de Barcelona. S'encarrega de la planificació, programació i la gestió de l'habitatge públic, en règim de propietat i de lloguer. A més, mitjançant el reglament, estableix els criteris de selecció i d'accés a l'habitatge públic.

A banda, cal tenir en compte també altres agents i actors municipals que tenen actuació en la construcció o remodelació d'edificis bàsicament de l'àmbit públic, com poden ser l'Institut Municipal de Mercats de Barcelona (IMMB), l'Institut Barcelona Esports, l'Institut de Cultura de Barcelona (ICUB), l'Institut Municipal d'Educació de Barcelona (IMEB) o altres àrees encarregades de la gestió dels diferents edificis de titularitat o amb participació de l'Ajuntament.

1.2 EL DESENVOLUPAMENT URBÀ DE LA CIUTAT DE BARCELONA

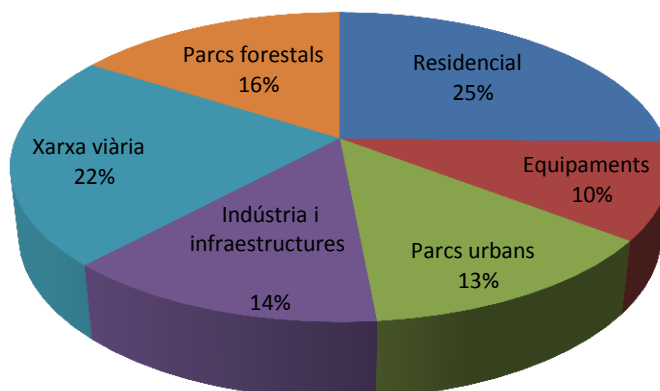
La ciutat de Barcelona esdevé un referent internacional en la manera de fer ciutat basat en el desenvolupament d'un model de ciutat propi. Aquest model ve determinat per les seves condicions determinades pel marc físic, però també deriva de l'aplicació d'unes polítiques de desenvolupament i planificació urbana que han esdevingut un paradigma propi pel que fa al desenvolupament urbà de la ciutat.

El desenvolupament urbà de la ciutat es basa en un urbanisme redistributiu que qualifica els barris de Barcelona i proposa una metròpolis de barris com eix estructural del sistema territorial.

Cal tenir en compte que el desenvolupament urbà és un camp dinàmic, on conflueixen diversos elements reglamentaris amb maneres d'entendre la ciutat que poden ser canviants al llarg del temps. En aquest sentit, el moment actual esdevé un moment d'evolució cap a un model de ciutat centrada en la ciutadania on aquesta hi té un paper rellevant, tant pel que fa a esdevenir el centre de les polítiques urbanes, com en la seva participació activa en la generació i ús d'aquest espai.

El municipi de Barcelona esdevé una de les ciutats europees amb una major densitat, a l'any 2015 comptava amb un 35% de la seva superfície ocupada per àrees residencials i equipaments. Les àrees verdes urbanes representaven el 29% del terme municipal mentre que la xarxa viària representava un 22%. Indústria i infraestructures ocupava el 14% del municipi.

Figura 1. Superfície (m2) segons ús del sòl agregat (2015)

Font: Departament d'Estadística de l'Ajuntament de Barcelona

A nivell d'edificis, al 2011 es comptabilitzaven 70.717 edificis, amb un total de 849.705 immobles. D'aquests, un 90% es trobaven en bon estat segons el cens de 2011, un 7% en estat deficient, un 1% en estat dolent i un 0,2% en estat ruïnós. Cal tenir en compte que en general es tracta d'un parc antic, en tant que un 63% dels immobles es situen en edificis anteriors al 1970, mentre que únicament un 4% ho estan en edificis construïts aquest segle. En aquest sentit, esdevé un element clau les polítiques de rehabilitació d'edificis, àmbit en el qual l'Ajuntament hi té un paper actiu, tal com es comprovarà en el següent capítol.

Pel què fa habitatges, i segons *l'Estudi per establir el nombre d'habitatges buits a Barcelona* realitzat el 2015 pel Gabinet tècnic de programació realitzat per l'Ajuntament de la ciutat, Barcelona compta amb 821.125 segons dades del cadastre (2015). D'aquests, només un 3,8% estan buits (sense ús), davant del 92,1% que tenen un ús residencial, un 3,3% que es destinen a altres usos com ara activitats professionals, i un 0,8% que estan en obres o en ruïnes. Extrapolant els percentatges, a Barcelona hi ha 31.202 habitatges sense ús i 755.101 amb ús residencial. Dels habitatges sense ús, 10.637 es troben a la venda o en lloguer i per tant estan dins del mercat immobiliari; 4.679 estan immobilitzats; i, de la resta, no es disposa d'informació. L'evolució dels habitatges iniciats denota una caiguda pronunciada de les construccions d'obra nova en l'última dècada, tot i que apareix una certa recuperació en els darrers anys.

Figura 2. Evolució dels habitatges iniciats (obra nova) a Barcelona

Font: Departament d'Estadística de l'Ajuntament de Barcelona

1.3 BARCELONA NO PARTEIX DE 0. MESURES IMPLANTADES

Tot seguit es presenta el recull d'accions i mesures que s'estan duent a terme a la ciutat de Barcelona en relació al model de ciutat.

1.3.1 URBANISME I PLANEJAMENT

La planificació urbanística es desenvolupa a través del planejament que a Barcelona té com a marc el **Pla General Metropolità (PGM)**, aprovat al 1976. En sòl urbà, el planejament urbanístic general es desenvolupa, en l'actualitat, per mitjà dels plans derivats, és a dir, pels **Plans de Millora Urbana** i pels **Plans Especials Urbanístics**.

La legislació de política territorial de Catalunya mana redactar nous planejaments d'ordenació territorial que substitueixin i/o actualitzin els vigents. En aquest sentit, la redacció del **Pla Director Urbanístic Metropolità (PDU)** definirà un nou marc de planificació i ordenació urbanística que esdevindrà una oportunitat important per a la introducció de criteris d'adaptació al canvi climàtic en la normativa del mateix, en tant que el seu paper estructural permetrà la incorporació de mesures clau a incorporar en els diferents plans urbanístics que es deriven. El PDU es concretarà posteriorment en un **Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM)** en el territori de la ciutat.

Barcelona com a ciutat en constant transformació i evolució, disposa d'instruments i mecanismes per a l'ordenació harmònica i racional del seu territori i dels usos, amb l'objectiu de garantir un desenvolupament en sintonia amb les necessitats de la seva població. La Gerència Adjunta d'Urbanisme, de l'Àrea d'Ecologia Urbana, és l'ens coordinador d'aquestes accions. Els seus àmbits de competència són:

- Planificació i ordenació territorial i urbanística d'acord amb la legislació vigent.
- Gestió urbanística i del sòl per al desenvolupament del planejament aprovat.
- Paisatge Urbà.
- Llicències i actuació inspectora en matèria d'obres, activitats, medi ambient i espai públic, en coordinació amb els Districtes de la ciutat.
- Disciplina urbanística.

La ciutat construïda ha esdevingut una gran àrea metropolitana amb les mateixes exigències de cohesió territorial i sostenibilitat ambiental que les grans urbs europees. Alhora, la importància del barri en aquesta nova realitat, obliga a actuar de manera decidida per evitar fractures territorials, garantir les mateixes oportunitats a qualsevol indret de la ciutat i generar un espai de proximitat indispensable per a la implicació social i la generació d'entorns que esdevinguin promotors de salut i benestar de la ciutadania. En aquest context la defensa i l'aposta pel bé més preuat d'una ciutat, l'espai públic, esdevé un objectiu central.

1.3.2 ESPAI PÚBLIC

L'Ajuntament vetlla pel bon funcionament de la ciutat a fi de garantir el benestar diari de la ciutadania i contribuir al desenvolupament de la ciutat. Una ciutat on funcionin els serveis, que evolucioni i es transformi i que avanci d'acord amb les noves tecnologies.

- La ciutat funciona com un ésser viu que mira de conviure de manera respectuosa amb el seu entorn per créixer. Els serveis municipals assumeixen la gestió i optimització dels recursos naturals disponibles així com l'espai urbà i el territori municipal per garantir la prestació dels serveis a la ciutadania, cercant la qualitat ambiental i el confort de les persones.
- Les obres que es duen a terme impliquen millores importants en els serveis que abasteixen la ciutat.
- A la ciutat i l'espai públic hi conviuen els diferents modes de transport que faciliten la mobilitat de les persones i les mercaderies, teixint una xarxa complexa i diversa de desplaçaments.

Tal com s'ha descrit en l'apartat de competències, l'Ajuntament de Barcelona desenvolupa les competències plenes en matèria de disseny i manteniment de l'espai públic de la ciutat. És per tant, el responsable de dur a terme obres de millora de l'espai públic en àmbits com l'enllumenat eficient, el clavegueram, millores en la pavimentació per a la reducció del soroll del trànsit rodat, ampliació de voreres per fomentar l'espai dedicat als vianants, conversió de carrers en plataforma única a favor dels vianants, etc.

En aquest sentit, disposa d'un document de **Prescripcions Tècniques de l'Espai Urbà** que contenen els diferents elements que han de tenir en compte tots aquells professionals que redacten projectes bàsics i executius d'urbanització, infraestructures, d'infraestructures amb elements d'urbanització; que dissenyen, modifiquen i/o milloren l'espai públic de la ciutat de Barcelona. Cal tenir en compte que aquestes prescripcions

inclouen referències a l'autosuficiència energètica, determinen la necessitat de realitzar un procés d'ambientalització de les obres, inclouen criteris relatius al cicle de l'aigua i relatius als espais verds relacionats amb elements importants per a l'adaptació al canvi climàtic. No obstant, seria recomenable integrar en aquestes prescripcions mesures directament relacionades amb l'adaptació al canvi climàtic, orientades, per exemple, a l'atenuació de l'efecte illa de calor.

Cal tenir en compte que en aquest procés de definició i actuació sobre l'espai públic esdevé rellevant el paper de les **Taules de Resiliència Urbana**, les quals són l'espai de coordinació entre els diferents serveis municipals i les empreses proveïdores de serveis, per garantir respostes ràpides davant de situacions sobrevingudes, i incrementar la resiliència urbana de la ciutat. Es tracta d'un canvi de paradigma en la gestió municipal en la que s'evoluciona d'una gestió vertical i individual de cada sistema que conforma la ciutat, a una gestió transversal que reconeix les interaccions i afectacions entre els diferents sistemes per incloure-les en la gestió i el planejament i avançar-se així als reptes que puguin sorgir.

L'objectiu és implementar projectes (accions preventives o proactives) que garanteixin la funcionalitat normal de la ciutat, per reduir o eliminar les vulnerabilitats detectades.

La metodologia està basada en un model col·laboratiu on els operadors públics/privats i les administracions treballen conjuntament per coordinar-se, analitzar els nivells de seguretat i millorar els nivells de resiliència a partir de projectes concrets. Actualment hi ha vuit Taules de Resiliència Urbana, integrades per un ampli grup de treball format per prop de 40 institucions, empreses i sectors municipals, que desenvolupen sectorialment un total de 15 projectes de ciutat.

A nivell d'espai públic cal tenir en compte altres plans i actuacions, alguns d'ells descrits àmpliament en altres capítols del procediment de diagnosi que s'està portant a terme en el marc del present Pla:

- El Compromís de Barcelona pel Clima
- El Pla d'Energia, canvi climàtic i qualitat de l'aire de Barcelona 2011-2020 (PECQ)
- El Pla de Mobilitat Urbana 2013-2018
- El Pla del Verd i la Biodiversitat 2020
- Pla director de l'arbrat 2016- 2036
- El Pla per a la Reducció del a Contaminació Acústica 2010-2020
- El Pla Tècnic de Recursos Hídrics Alternatius
- Pla director TIC
- Pla de racons infantils (2015 – 2019)
- Mesura de govern per a impulsar terrats vius i cobertes verdes a Barcelona (octubre de 2014)
- Mesura de govern: Omplim de vida els carrers, la implantació de les Superilles a Barcelona (maig 2016)
- Mesura de govern: Resiliència Urbana (febrer 2016)
- Mesura de govern: Transició cap a la Sobirania energètica (juliol de 2016)

- Mesura de govern: Programa de mesures contra la contaminació atmosfèrica (novembre 2016)

Per altra banda, l'Ajuntament promou també la rehabilitació integral de l'espai públic a través del **Pla de Millora Integral de l'espai públic**. El Pla preveu la regeneració de la via pública de la ciutat amb actuacions a 65 carrers i 13 parcs de tots els districtes. Comporta actuacions segons les necessitats de la via, en aspectes tan diversos com el soterrament del cablejat aeri de les línies de baixa tensió o de xarxes de serveis, la renovació o rehabilitació del clavegueram, la renovació de voreres, calçada, reposició i renovació d'enllumenat o de l'arbrat viari, mobiliari urbà o elements d'accessibilitat en el carrer. El Pla es concreta amb la plantació de prop de 600 nous arbres, la renovació de 56.875 m² de voreres, l'actualització de 1.950 punts de llums o la rehabilitació de 3.500 metres lineals de clavegueres. També es soterran 4.875 metres de línies aèries de serveis i es pavimenta amb nou asfalt prop de 79.600 m². Aquestes obres de regeneració urbana permeten uns 213.525 kw/h d'estalvi en la factura energètica de la ciutat.

1.3.3 DRETS SOCIALS I EDIFICACIÓ

El tercer gran vèrtex pel que fa a la composició de medi urbà el conforma tot el seu parc edificatori, en totes les seves vessants. Tal com ja s'ha descrit en l'apartat introductori Barcelona presenta un parc d'edificis força antic, fet pel qual les operacions de rehabilitació esdevenen claus. Així, l'Ajuntament de Barcelona, a través del Consorci de l'Habitatge de Barcelona, impulsa convocatòries d'**ajuts a la rehabilitació** d'edificis per a la millora de l'eficiència energètica, l'accessibilitat dels habitatges i la resolució de patologies estructurals.

En matèria d'habitatge, tal com es descriu al capítol de Diagnosi de l'Àmbit Social, l'Ajuntament de Barcelona disposa del **Pla pel dret a l'Habitatge de Barcelona 2016-2025**

El Pla pel Dret a l'Habitatge 2016-2025 s'estructura en quatre eixos d'actuació estratègics:

- Prevenir i atendre l'emergència habitacional
- Garantir el bon ús de l'habitatge
- Ampliar el nombre de pisos assequibles
- Rehabilitar el parc existent

Així mateix, des de la vessant social, tal com es descriu al capítol corresponent, des de l'Ajuntament s'impulsen un complet conjunt de **mesures de suport per a l'accés a l'habitatge**, com ara la promoció de nous pisos de lloguer social i assequible, la incorporació d'habitatges buits al parc de lloguer, la rehabilitació socialment proactiva i ecològicament eficient, la promoció de noves formes d'accés i gestió de l'habitatge, així com l'atenció, acompanyament i ajust a les persones que no poden fer front al pagament de les seves vivendes.

1.3.4 PROJECTES ESTRATÈGICS

En el present apartat es relacionen les grans operacions i estratègies urbanístiques que té la ciutat, en tant que es considera que esdevenen punts claus on incidir per a la introducció de mesures d'adaptació al canvi climàtic:

Les **superilles** esdevenen una aposta molt rellevant de la ciutat pel canvi del model i el paradigma de la ciutat, on la ciutadania passi a ser el centre del funcionament urbà, i on es produeixi una recuperació de l'espai públic per a les persones. Tal com es descriu des del propi ajuntament, *"el model Superilles de l'Ajuntament de Barcelona pretén redefinir l'espai públic de la ciutat com a llocs habitables, espais comunitaris, territoris d'extensió de la residència i àmbits per al joc, el verd, la història i la vida local dels barris. Per fer-ho planteja repensar la ciutat a partir de noves formes d'agrupació, basades en les illes tradicionals, replantejant el rol dels carrers i fomentant la interacció i l'agrupament social"*. Aquest model incideix en totes les dinàmiques que conflueixen en l'espai urbà i té com a principals objectius:

- Apostar per un model de mobilitat sostenible
- Revitalitzar l'espai públic
- Fomentar la biodiversitat i el verd urbà
- Integrar diferents processos de governança amb una major implicació de la ciutadania.

Aquesta estratègia queda integrada en la Mesura de Govern "Omplim de vida els carrers"-Implantació de les Superilles aprovada al maig de 2016.

Un altre projecte important esdevé el pla de transformació de l'àmbit de les **Glòries**, a partir d'una intervenció global que redefinirà el paper d'aquest espai a partir de la seva transformació en un gran espai públic que permeti articular una millora integral de tot el seu entorn, amb una important dotació d'equipaments i la configuració d'un nou espai central de la ciutat de Barcelona. Actualment s'està en fase de construcció dels túnels soterrats que han de connectar els dos trams de la Gran Via a banda i banda d'aquest espai. La remodelació d'aquest espai va ser objecte d'un concurs internacional, i el projecte guanyador (Canopia Urbana) integrava conceptes rellevants pel que fa a la sostenibilitat entorn a implantació de vegetació i espais verds amb zones de densificació vegetal o nodes de biodiversitat, mobilitat sostenible, connexió d'eixos verds i socials, cicle de l'aigua o autosuficiència energètica.

Per altra banda, cal tenir en compte també la remodelació urbanística que s'està duent a terme a l'àmbit de **La Sagrera**, al voltant de la nova estació de ferrocarril d'alta velocitat i el parc lineal. Aquest, a banda de ser un projecte d'infraestructures, és un projecte de creació de ciutat. Els criteris que es segueixen són la connexió dels barris de Sant Martí i Sant Andreu (històricament separats per les vies), la concreció d'un gran espai de verd, el foment de la diversitat d'usos i d'activitats econòmiques al seu entorn, la revitalització de l'espai social i urbà i l'impuls d'un nou model de desenvolupament basat en la sostenibilitat. Les fites prioritàries són la reactivació de les obres de construcció de l'estació de la Sagrera, fer realitat la construcció de l'estació de Sant

Andreu Comtal, la planificació i prioritització dels equipaments dels barris implicats i l'impuls de les urbanitzacions possibles en els entorns de les vies, a l'espera de l'execució definitiva de la cobertura i el parc lineal.

Amb el **Pla de Barris** l'Ajuntament preveu disposar d'un pla de xoc per tal de revertir la situació de desigualtat de les àrees més castigades de la ciutat, tot aprofitant les oportunitats de cada territori. Concertadament es busca abordar els problemes derivats de la concentració dels nivells de renda més baixos, els dèficits urbanístics més acusats o la menor qualitat de l'habitatge de la ciutat de Barcelona. El pla marca cinc objectius principals: 1) recuperar i impulsar l'activitat econòmica, 2) fer front a dèficits urbanístics, 3) establir accions d'atenció i millora de les condicions de vida de la població, 3) apoderar els veïns i 5) innovar i modificar formes de treball de l'administració pública. El pla arrenca el 2016 pres tres àmbits prioritaris situats a l'Eix Besòs: Trinitat Nova (Nou Barris), Bon Pastor i Baró de Viver a (Sant Andreu), i Besòs Maresme (Sant Martí).

Per tal d'incorporar criteris socioambientals al procés urbanístic que comportin una visió holística, sistematitzada i integral de la ciutat, l'Ajuntament ha impulsat els **Tallers d'Urbanisme Sostenible**, dels quals s'han realitzat diverses edicions, on s'ha involucrat al personal de diferents àmbits de l'àrea d'Urbanisme de l'Ajuntament. En aquestes sessions s'avalua, analitza i defineixen criteris de millora en l'enfocament del planejament urbanístic a partir d'un cas pràctic, amb la finalitat d'obtenir una primera *check-list* de criteris de sostenibilitat, així com una metodologia que permeti incorporar-los al procés de planificació urbanística.

Així mateix, actualment estan en estudi diverses actuacions urbanes que pel seu caràcter estructural tindran un paper molt rellevant en la dinàmica urbana, com poden ser la reforma de **l'Avinguda Meridiana**. Els objectius d'aquesta intervenció són convertir l'avinguda en un eix cívic de referència per a la ciutat, una avinguda verda on la vegetació, els espais de lleure infantil i el mobiliari urbà convidin a la ciutadania a viure-la, i no es percebi com una barrera que divideix barris. Els canvis han d'avançar en la pacificació i s'han de prendre les mesures necessàries per prioritzar i facilitar l'ús del transport públic, la segregació del carril bici a la calçada i la recuperació de les voreres per als vianants. Aquest procés està sent objecte d'un intens programa de participació i seguiment per part dels veïns i veïnes i altres agents implicats en aquest àmbit.

Un altre intervenció actualment en estudi és la **connexió dels dos tramvies** per la Diagonal, projecte pel qual es van encarregar els estudis previs que han permès obtenir l'anàlisi de les alternatives de connexió de les dues xarxes actuals i les implicacions que comportaria des del punt de vista social, econòmic i ambiental. Paral·lelament, el passat 1 de març de 2016, l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat van signar el protocol de col·laboració per impulsar la connexió de les dues xarxes de tramvia, que estableix que l'Ajuntament determinarà el traçat de la unió del Trambaix i del Trambesòs en base als estudis realitzats, que han estat publicats.

1.3.5 GESTIÓ MUNICIPAL I AMBIENTALITZACIÓ D'OBRES

Dins del programa **Ajuntament + Sostenible** s'impulsen accions per a una gestió eficient de l'administració local a partir de criteris per a l'ambientalització de tota l'organització. Un dels àmbits, en relació a aquesta diagnosi, és la introducció de sistemes eficients de gestió i manteniment dels edificis municipals, en tant que un dels objectius estratègics és millorar l'estalvi d'aigua en les dependències i els serveis municipals. Les línies d'actuació inclouen des de la compra i la contractació de productes i serveis fins a les obres d'urbanització, construcció o rehabilitació d'edificis i l'ambientalització d'esdeveniments. En el cas dels edificis de titularitat municipal (tenint en compte que l'Ajuntament gestiona al voltant de dos mil edificis), dins d'aquest programa, s'inclou la política d'ambientalització de la contractació i de foment de la compra verda. En aquest sentit, el Patronat Municipal de l'Habitatge aposta des de 1997 per la incorporació de criteris de construcció sostenible i de gestió energètica en totes les seves promocions. BIMSA ha reservat en els concursos arquitectònics un 10% dels criteris valorables per a millores ambientals i d'eficiència energètica, i aposta per la incorporació de sistemes de control dels estàndards ambientals ofertats. Aquests criteris venen fixats a la **Instrucció tècnica per a l'aplicació de criteris de sostenibilitat en projectes d'obres (2015)**. En cas de redacció de projectes d'edificació s'incorporen criteris detallats relacionats amb la màxima autosuficiència energètica, l'assoliment d'un estàndard energètic mínim, la consideració dels costos totals de propietat, i altres criteris i estàndards d'excel·lència ambiental relacionats amb l'aigua, els materials i la biodiversitat.

Per la redacció de projectes d'urbanització o infraestructures s'estableix la incorporació de criteris ambientals relatius a elements urbans, l'increment del verd i la biodiversitat, l'autosuficiència hídrica, a favor de l'economia circular i la incorporació d'elements TIC.

En cas d'execució d'obres d'edificació i urbanització s'estableixen criteris relatius a millores en el control de la qualitat, l'eficiència energètica, el confort i el manteniment.

1.4 ACTUACIONS SUPRAMUNICIPALS EN MATÈRIA D'ADAPTACIÓ AL CANVI CLIMÀTIC

En el context territorial en què es localitza Barcelona, existeixen documents i plans que aborden l'adaptació al canvi climàtic. Tot seguit, es relaciona com els instruments disponibles a nivell autonòmic i metropolità aborden els elements relacionats amb el desenvolupament urbanístic i l'edificació.

L'**Estratègia Catalana d'Adaptació al Canvi Climàtic**, incorpora mesures que es poden relacionar amb elements lligats a l'urbanisme i l'edificació:

- Plantejar que els instruments planificadors del país tinguin en compte les infraestructures naturals existents a Catalunya (bosc, rius, sistemes naturals) per tal que es potenciïn els serveis que proveeixen.

- Fomentar i donar suport a totes aquelles mesures que promoguin actuacions per la mobilitat sostenible i l'ús del transport públic de proximitat.
- Identificar les accions més efectives en les polítiques de canvi climàtic, amb atenció especial a la planificació i gestió de la mobilitat i al cicle de vida de les infraestructures de transport, per tal de prioritzar-les
- Impuls a la rehabilitació que incorpori criteris bioclimàtics i d'eficiència amb l'objectiu d'augmentar el confort tèrmic tot disminuint les necessitats de climatització (foment a la implementació de sistemes de protecció solar com tendals, persianes, lamel·les, gelosies i l'aïllament de finestres).
- En l'urbanisme, principalment de ciutats, incorporació de totes les mesures preventives (zones verdes, zones blaves, arbres, zones amb tendals,...) per poder reduir al mínim l'efecte d'illa de calor urbana.

Per la seva banda, el **Pla d'Adaptació al Canvi Climàtic de l'Àrea Metropolitana de Barcelona**, preveu diverses mesures que de forma indirecte afecten els edificis i la trama urbana, a continuació es citen aquells que fan referència específica a aquest àmbit:

- Inclusió de criteris d'adaptació al canvi climàtic en la redacció de plans urbanístics i territorials, en especial al Pla Director Urbanístic Metropolità en redacció.
- Redacció d'una guia per a la introducció de criteris d'adaptació al canvi climàtic en les noves actuacions urbanístiques i reforma de les existents.
- Anàlisi de teixits urbans des de l'òptica energètica. Elaboració de cartografia del parc d'edificis existents a l'AMB segons el seu grau d'eficiència energètica, disponible en un servidor.
- Vetllar, mitjançant els informes urbanístics corresponents, perquè s'incloguin criteris d'adaptació al canvi climàtic i d'estalvi d'aigua i energia a les noves promocions d'edificis i reforma dels existents a l'àmbit territorial de l'AMB.
- Identificar els edificis i infraestructures propietat de l'AMB més vulnerables i impulsar la seva reforma amb criteris d'adaptació al canvi climàtic.

1.5 SESSIONS PARTICIPATIVES

Com a part del procés de redacció del pla i amb l'objectiu de compartir i consensuar el seu contingut, es va crear un grup de treball de Resiliència i Adaptació al Canvi Climàtic, format per persones de l'Ajuntament que, d'una manera o altra, tenen implicació en la lluita contra el canvi climàtic.

El Grup es va reunir en una sessió organitzada el maig de 2016, centrada en realitzar unes valoracions a nivell de percepció dels participants sobre els impactes del canvi climàtic i el grau de preparació de la ciutat per fer-los front. Caldrà contrastar aquestes percepcions amb els resultats de l'Estudi dels Impactes del canvi climàtic a Barcelona que també forma part del Pla Clima.

Hi van participar un total de 30 persones, experts municipals en els diferents àmbits, que es van dividir en 5 taules temàtiques: 1) urbanisme, edificació i espai públic, 2)

espais verds i biodiversitat, 3) qualitat de l'aire i mobilitat, 4) infraestructures, serveis urbans i cicle de l'aigua i 5) àmbit social, econòmic i salut.

A l'Annex I es presenten els resultats de la primera sessió participativa. Concretament es detallen els principals riscos detectats en base a l'exposició i resiliència de la ciutat. Els resultats es presenten desglossats segons les opinions del grup expert i la resta de grups.

1.6 CONCLUSIONS

Tenint en compte l'objectiu del present Pla, es considera necessari destacar les següents conclusions pel que fa a la diagnosi del model urbà. Aquestes permeten fixar les bases per a la definició de l'estratègia de la ciutat a fi d'adaptar-se als reptes que suposa el canvi climàtic.

- El model de ciutat és un element clau per donar resposta als efectes del canvi climàtic i cal incorporar mesures d'adaptació en cadascuna de les actuacions que es realitzin.
- La redacció del Pla Director Urbanístic Metropolita (PDU), esdevé una oportunitat per a la integració de criteris d'adaptació a nivell urbanístic en normativa.
- Cal continuar treballant en la línia dels Tallers d'Urbanisme Sostenible per introduir criteris socioambientals que integrin la variable del canvi climàtic als processos de planificació urbanística i obres de transformació de la nostra ciutat.
- Es detecten àrees d'oportunitat per incorporar criteris d'adaptació i resiliència en els projectes de transformació urbana en marxa i planificats.
- Encara hi ha poques mesures que tinguin com objectiu principal millorar les condicions de confort climàtic del parc edificatori o dels espais públics, especialment per fer front a les altes temperatures.

1.7 CONSIDERACIONS FINALS

A continuació es presenten algunes idees i suggeriments derivats del procés de diagnosi i que seran considerades en la redacció del Pla Clima.

- Analitzar els riscos vinculats a diferents tipus de teixit urbà per facilitar la incorporació de mesures correctores en revisions del planejament.
- Integrar en el PDU metropolità criteris d'adaptació al canvi climàtic.
- Promoure millores en els edificis per adaptar-los als efectes del canvi climàtic, especialment a l'augment de les temperatures.
- Incorporar criteris d'adaptació al canvi climàtic als protocols de projectes i obres i les prescripcions tècniques de l'espai urbà
- Incorporar anàlisis cost – benefici en la presa de decisions (internalització dels

costos socioambientals).

- Avaluar la vulnerabilitat de les infraestructures de transport (inclòs port i aeroport), de comunicació, energètiques, d'aigües i de residus.
- Revisar els criteris d'urbanització
- Revisar els RECS i proporcionar una visió més global
- Proporcionar informació específica útil ambiental per al planejament a través d'eines municipals.
- Desenvolupar una ordenança que afavoreixi la implantació productives
- Formació i capacitació

1.8 ANNEX I. RESULTATS DE LES SESSIONS PARTICIPATIVES (MAIG 2016*)

*Donat el lapse de temps transcorregut des que es va realitzar la sessió d'avaluació d'impactes i grau de resiliència de la ciutat per fer-los front i el tancament dels documents de diagnosi, es possible que no s'hagin considerat accions planificades o implementades des d'aleshores que podrien fer variar aquestes percepcions.

OPINIÓ DEL GRUP EXPERT		
AUGMENT EFECTES DE LA CALOR	EXPOSICIÓ	RESILIÈNCIA
Especial impacte a un determinat parc edificat per manca d'adaptació al canvi climàtic	IMPACTE MOLT ALT	MOLT POC PREPARAT
Empitjorament de les condicions de confort climàtic	IMPACTE MOLT ALT	POC PREPARAT
Canvi de patrons de consum energètic i d'aigua als edificis	IMPACTE ALT	POC PREPARAT
AUGMENT DELS PERÍODES DE SEQUERA I/O PLUGES TORRENCIALS		
Manca de capacitat de subministrament d'aigua en edificis	IMPACTE MOLT ALT	MOLT POC PREPARAT
Disminució del confort en espai públic per afectació a la vegetació derivada de les restriccions d'aigua	IMPACTE ALT	POC PREPARAT
CANVIS EN ELS CICLES DE LES ESTACIONS		
Canvis en les pautes d'utilització dels edificis	IMPACTE ALT	POC PREPARAT
Afectacions derivades de la regressió de la línia de costa en instal·lacions existents (depuradora, dessaladora, etc.)	IMPACTE ALT	POC PREPARAT
AUGMENT DEL NIVELL DEL MAR		
Afectacions derivades de la regressió de la línia de costa	IMPACTE ALT	MOLT POC PREPARAT
Canvi en el règim d'exploració de les infraestructures portuàries	IMPACTE ALT	MOLT POC PREPARAT
Afectacions a infraestructures en part baixa, clavegueram	IMPACTE ALT	POC PREPARAT

OPINIÓ DE LA RESTA DE GRUPS		
AUGMENT EFECTES DE LA CALOR	EXPOSICIÓ	RESILIÈNCIA
Canvi de patrons de consum energètic i d'aigua als edificis	IMPACTE MOLT ALT	MOLT POC PREPARAT
Especial impacte a un determinat parc edificat per manca d'adaptació al canvi climàtic	IMPACTE MOLT ALT	MOLT POC PREPARAT
Empitjorament de les condicions de confort climàtic	IMPACTE MOLT ALT	MOLT POC PREPARAT
CANVIS EN ELS CICLES DE LES ESTACIONS		
Afectacions derivades de la regressió de la línia de costa en instal·lacions existents (depuradora, dessaladora)	IMPACTE MOLT ALT	MOLT POC PREPARAT
AUGMENT DEL NIVELL DEL MAR		
Danys en l'espai públic de primera línia de costa derivat de l'impacte	IMPACTE MOLT ALT	MOLT POC PREPARAT
Afectació als sistemes interceptors de drenatge urbà	IMPACTE MOLT ALT	MOLT POC PREPARAT

